

1. Того часу Ісус переходив ланами в суботу. А учні Його зголодніли були, і стали зривати колосся та їсти.
2. Побачили ж це фарисеї, та й кажуть Йому: Он учні Твої роблять те, чого не годиться робити в суботу...
3. А Він відповів їм: Чи ж ви не читали, що зробив був Давид, коли сам зголоднів і ті, хто був із ним?
4. Як він увійшов до Божого дому, і спожив хліби показні, яких їсти не можна було ні йому, ані тим, хто був із ним, а тільки самим священикам?
5. Або ви не читали в Законі що в суботу священики порушують суботу у храмі, і невинні вони?
6. А Я вам кажу, що тут Більший, як храм!
7. Коли б знали ви, що то є: Милости хочу, а не жертви, то ви не судили б невинних...
8. Бо Син Людський Господь і суботі!
9. І, вийшовши звідти, прибув Він до їхньої синагоги.
10. І ото, був там чоловік, що мав суху руку. І, щоб обвинити Ісуса, запитали Його: Чи вздоровляти годиться в суботу?

11. А Він їм сказав: Чи знайдеться між вами людина, яка, одну мавши вівцю, не піде по неї, і не врятує її, як вона впаде в яму в суботу?

12. А скільки ж людина вартніша за тую овечку! Тому можна чинити добро й у суботу!

13. І каже тоді чоловікові: Протягни свою руку! Той протяг, і стала здорова вона, як і друга...

14. Фарисеї ж пішли, і зібрали нараду на Нього, як би Його погубити?...

15. А Ісус, розізнавши, пішов Собі звідти. І багато пішло вслід за Ним, і Він їх уздоровив усіх.

16. А Він наказав їм суворо Його не виявляти,

17. щоб справдилось те, що сказав був Ісая пророк, промовляючи:

18. Ото Мій Отрок, що Я вибрав Його, Мій Улюблений, що Його полюбила душа Моя! Вкладу Свого Духа в Нього, і Він суд проголосить поганам.

19. Він не буде змагатися, ані кричати, і на вулицях чути не буде ніхто Його голосу.

20. Він очеретини надломленої не доломить, і гнота догасаючого не погасить, поки не допровадить присуду до перемоги...

21. І погани надіяться будуть на Ймення Його!

22. Тоді привели до Нього німого сліпця, що був біснுவатий, і Він уздоровив його, так що німий став говорити та бачити.
23. І дивувались усі люди й казали: Чи ж не Син це Давидів?
24. Фарисеї ж, почувши, сказали: Він демонів не виганяє інакше, тільки як Вельзевулом, князем демонів.
25. А Він знав думки їхні, і промовив до них: Кожне царство, поділене супроти себе, запустіє. І кожне місто чи дім, поділені супроти себе, не втримаються.
26. І коли сатана сатану виганяє, то ділиться супроти себе; як же втримається царство його?
27. І коли Вельзевулом виганяю Я демонів, то ким виганяють сини ваші? Тому вони стануть вам суддями.
28. А коли ж Духом Божим вигоню Я демонів, то настало для вас Царство Боже.
29. Або як то хто може вдертися в дім дужого, та пограбувати добро його, якщо перше не зв'яже дужого? І аж тоді він господу його пограбує.
30. Хто не зо Мною, той супроти Мене; і хто не збирає зо Мною, той розкидає.
31. Тому то кажу вам: усякий гріх, навіть богозневага, проститься людям, але богозневага на Духа не проститься!

32. І як скаже хто слово на Людського Сина, то йому проститься те; а коли скаже проти Духа Святого, не проститься того йому ані в цім віці, ані в майбутнім!

33. Або виростить дерево добре, то й плід його добрий, або виростить дерево зле, то й плід його злий. Пізнається бо дерево з плоду!

34. Роде зміїний! Як ви можете мовити добре, будши злі? Бо чим серце наповнене, те говорять уста.

35. Добра людина з доброго скарбу добре виносить, а лукава людина зо скарбу лихого виносить лихе.

36. Кажу ж вам, що за кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня!

37. Бо зо слів своїх будеш виправданий, і зо слів своїх будеш засуджений.

38. Тоді дехто із книжників та фарисеїв озвались до Нього й сказали: Учителю, хочемо побачити ознаку від Тебе.

39. А Ісус відповів їм: Рід лукавий і перелюбний шукає ознаки, та ознаки йому не дадуть, окрім ознаки пророка Йони.

40. Як Йона перебув у середині китовій три дні і три ночі, так перебуде три дні та три ночі й Син Людський у серці землі.

41. Ніневітяни стануть на суд із цим родом, і осудять його, вони бо покалися через Йонину проповідь. А тут ото Більший, ніж Йона!

42. Цариця з півдня на суд стане з родом оцим, і засудить його, бо вона з кінця світу прийшла Соломонову мудрість послухати. А тут ото Більший, аніж Соломон!

43. А коли дух нечистий виходить із людини, то блукає місцями безвідними, відпочинку шукаючи, та не знаходить.

44. Тоді він говорить: Вернуса до дому свого, звідки вийшов. А як вернеться він, то хату знаходить порожню, заметену й прибрану.

45. Тоді він іде, та й приводить сімох духів інших, лютіших за себе, і входять вони та й живуть тут. І буде останнє людині тій гірше за перше... Так буде й лукавому родові цьому!

46. Коли Він іще промовляв до народу, аж ось мати й брати Його осторонь стали, бажаючи з Ним говорити.

47. І сказав хтось Йому: Ото мати Твоя й Твої браття стоять онде осторонь, і говорити з Тобою бажають.

48. А Він відповів тому, хто Йому говорив, і сказав: Хто мати Моя? І хто браття Мої?

49. І, показавши рукою Своєю на учнів Своїх, Він промовив: Ото Моя мати та браття Мої!

50. Бо хто волю Мого Отця, що на небі, чинитиме, той Мені брат, і сестра, і мати!